

การประชุมสัมมนาเอเชีย-ยุโรปอย่างไม่เป็นทางการ ครั้งที่ 13 เรื่องในประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน ภายใต้หัวข้อสิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อม (Human Rights and Environment) ระหว่างวันที่ 21- 23 พฤศจิกายน 2556 ที่กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก

การประชุมสัมมนาเอเชีย-ยุโรปอย่างไม่เป็นทางการในประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน ได้เริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี 2540 โดยในปี 2556 จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 13 ภายใต้หัวข้อสิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อม (Human Rights and Environment) และเป็นการจัดร่วมกันระหว่าง Asia-Europe Foundation (ASEF) สถาบัน Raoul Wallenberg กระทรวงการต่างประเทศสวีเดน ฝรั่งเศส และฟิลิปปินส์ โดยมีกระทรวงการต่างประเทศเดนมาร์ก และสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของเดนมาร์กเป็นเจ้าภาพ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 21- 23 พฤศจิกายน 2556 ที่กรุงโคเปนเฮเกน และมีผู้เข้าร่วมประชุมมากกว่า 130 คน จากหน่วยงานของรัฐบาล ภาคประชาสังคม นักวิชาการ นักกฎหมาย และผู้แทนสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อหารือร่วมกันเกี่ยวกับสิ่งที่ท้าทายที่เกิดขึ้นจากความเชื่อมโยงของสภาพแวดล้อมและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ประธาน กสม. ได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุมสัมมนาในครั้งนี้ในฐานะประธาน APF โดยการประชุมได้แบ่งหัวข้อหลักของการหารือออกเป็น 4 หัวข้อ คือ

- (1) ความสัมพันธ์ระหว่างสิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อม
- (2) การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาที่ยั่งยืน สิ่งแวดล้อม และสิทธิมนุษยชน
- (3) การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร สิทธิในการมีส่วนร่วม และการเข้าถึงความยุติธรรม
- (4) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชน

จากการหารือทั้งในที่ประชุมเต็มคณะ (plenary) และในช่วงแบ่งกลุ่ม ที่ประชุมได้มีข้อเสนอแนะ (recommendations) ต่อประเทศสมาชิกเอเชีย-ยุโรป (ASEM) ที่สำคัญดังนี้

- (1) รัฐควรต้องใช้แนวทางด้านสิทธิมนุษยชนในการกำหนดนโยบายการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในระดับชาติ
- (2) ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ รัฐต้องชั่งน้ำหนักระหว่างการพัฒนาและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและการรักษาสภาพแวดล้อม รวมทั้งการประเมินผลกระทบทางด้านสังคม สิทธิมนุษยชน และสิ่งแวดล้อม
- (3) รัฐต้องตระหนักถึงความสำคัญของมิติทางด้านสิทธิมนุษยชนในกรอบการเจรจา ระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อม
- (4) รัฐต้องส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ภายใต้บริบททางด้านสิทธิมนุษยชน
- (5) บุคลากรทางด้านตุลาการ นักกฎหมาย อัยการ และข้าราชการควรได้รับการอบรม และรับความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และการคุ้มครองรักษาสภาพแวดล้อม

(6) รัฐต้องส่งเสริมให้สาธารณชนมีโอกาสดำเนินการแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์โครงการพัฒนาต่างๆก่อนที่จะมีการตัดสินใจดำเนินการในระดับบริหาร

(7) ชนพื้นเมืองดั้งเดิมต้องได้รับการปรึกษาหารือและแสดงความยินยอมในโครงการต่างๆที่กระทบต่อการดำรงชีวิตของพวกเขา รวมทั้งมีความสามารถในการติดตามการดำเนินโครงการเหล่านั้น

(8) ควรมีการประชุมหารือทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ เพื่อพิจารณาและแสวงหาทางออกในการแก้ไขปัญหาของผู้พลัดถิ่นที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม